

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba 7 Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals

MACARRONS Á L' ITALIANA.

Eer més que hi haja perill d' alzar alguns microbis, remanémho que vostés ja 'm perdonaran. Es necessari que Espanya sápigua qu' en mans dels conservadors, té la seva dignitat al Encant. No s' havia vist may una humiliació com la que 'ns han fet sufrir ab la qüestió de Italia. Aquell govern tant valent contra la premsa, tant altiu contra 'ls partits republicans, aixis que s' ha vist las caras ab lo govern italiá s' ha postrat de bigotis, y ha demanat perdó. Lo mónstruo s' ha tornat un insecte.

Tothom recorda qu' en Pidal, lo ministre barbut que per cada pel de la barba té un conflicte, discutint ab en Castelar vá dir lo que no debia, respecte 'l poder temporal del Papa. De las paraulas de 'n Pidal á Italia van sentirse'n y ab rahó: la premsa italiana vá queixarse, y aquell govern, fentse interprete de l' opinió del seu país, vá reclamar.

Llavors en Cánovas volent fer una habilitat vá desfer lo discurs de 'n Pidal, pronunciant un altre discurs que deya tot lo contrari de lo que aquell havia dit; y no content ab aixó, vá fer corretjir lo discurs, esca del peat, al publicarse en lo *Diari de sessions*.

Fins aquí aquesta superxeria, tenia la ventatja de que 'n Pidal que semblava que volia menjarse 'l mon enter, havia de contentarse menjantse las sévas propias paraulas, quedant á la altura de un xicot d' estudi al qual lo mestre li ha de corretjir la plana.

Sembla que ab aixó 'l govern italiá havia de darse per satisfet. Perque si una persona s' queixa de que se li ha fet entendre que vostés en ausencia seva han dit tal ó qual picardia ofensiva á la seva dignitat, y vostés sostenen que no han dit tal cosa y aixis ho declaran públicament, ja no tenen necessitat de res més per quedar bé.

Donchs lo govern conservador, després de declarar que 'n Pidal no havia dit res enterament respecte al poder temporal del Papa, se descantella participant al govern italiá qu' es més amich d' ell que no pas del Papa; declará que aquí á Espanya ja no hi ha ningú que discuteixi 'l poder temporal, y que la situació de la Italia de avuy dia está tant consagrada per lo dret públich actual com la possessió de Gibraltar y de l' Alsacia.

En aquest punt la humiliació y la torpesa corren parellas, per quan lo govern conservador, per arreglar la qüestió ab Italia, s' indisposa ab tothom.

S' indisposa ab la veritat, negant lo que diguè en Pidal davant de més de mil personas.

S' indisposa ab lo Papa, declarantse més amich del rey Humberto que d' ell. Si bé, en aquest particular, hem de creure que mentre 'ls dineros de Sant Pere vajan á Roma, 'l Papa farà 'ls ulls grossos.

S' indisposa ab la Unió catòlica, ab la qual ha fet ali, dihent que aquí á Espanya no hi ha ningú que discuteixi 'l poder temporal, sent aixis que l' Unió catòlica no sols lo discuteix, sinó que l' afirma déu mil vegadas cada dia.

S' indisposa ab la Fransa —y si aquesta fòs quisquillosa 'ns podria moure rahons— declarant que 'l dret públich ha consagrat l' anejió de Alsacia.

Y s' indisposa, finalment, ab la dignitat d' Espanya, donant per bona y per legal la possessió de Gibraltar en mans dels inglesos.

Als conservadors estava reservada la gloria de proclamar lo que may decentment pot regoneixe Espanya la pérdua legal de Gibraltar, arrobatat traïdorament al nostre país en una época de desgracia.

Un govern que comet tantas torpesas, al poder hi está de massa. No es necessari empenyel per ferlo caure: cau per si mateix. Es com lo nas de aquell malalt que 'l metje no volia amputarlo: —«Ell, per si sol caurá.»

Però mentres tant s' aguanta. Fa poch que Italia lo Sr. Teochio, president de la Cámara, després de pronunciar algunas frasses que van ferir la susceptibilitat del Austria, vá dimitir instantáneament.—A Bélgica, 'l ministre de Foment, una especie de Pidal, en un círcul de catòlics, vá dir respecte de Fransa cosas menos graves de las que havia dit aquell respecte de Italia, y 'l president del govern belga, ab tot y ser un catòlich com una catedral, vá tirarlo á l' aygua, á las primeras reclamacions del govern francès.

Aixó es lo que hauria hagut de fer en Cánovas respecte de 'n Pidal. No ho ha fet y are ha de pagar la culpa.

Avuy, lo govern que presideix es incompatible ab l' altives de la nació espanyola.

L' Espanya no pot pahir aquest plat de macarrons á la italiana, en lo qual en Cánovas, en Pidal, l' Elduayen y 'ls demés ministres conservadors han hagut de posarhi 'l such d' estufat y las fullas de llorer arrebatadas á la corona de la patria espanyola.

P. K.

o murriot del cólera fent veure que se 'n anava á Italia, tot de un plegat recula y s' presenta á Perpinyá.

Ey, are no s' espantin, que aquí no hi vindrá pás.

Y si hi vingúes, conservin lo número de LA CAMPANA, del dijous passat, cenyexinse á las prevencions de l' Academia de Medicina, y pit ab ell.

Lo microbi es un semblant del Mónstruo: ja han vist ab tot aixó de Italia que no es tant fiero el-leon como lo pintan.

L' actual president del govern, lo Mónstruo de totes las edats presents y futuras, á més de president del Consell de ministres, forma part del consell de quatre companyias, percibint los quatre sous corresponents.

D. Anton es molt generós: ell se contenta ab los sous y á nosaltres nos fá dur la Ulima.

En lo número del dijous los deya qu' estava á punt de sortir l' obra nova de 'n C. Gumá, titulada *Guerra al cólera!*

Y are 'ls haig de dir que ja ha sortit. Prèu: un ralet. De manera que difícilment trobarán un remey contra 'l cólera, ni més barato, ni de més bon pendre.

L' altre dia tractavan de introduhir per la frontera de Irun una capsa de llauna plena de microbis, destinada á uns metjes de Madrit que s' proposavan fer alguns experiments.

Però en Romero Robledo: vá manar que s' destruhís la capsa y 'ls microbis, cremantlos sense conte mplacions.

Que 'm perdoni en Romero Robledo, per mi lo que ha fet es una crueltat. ¿Hont s' es vist un ministre conservador que crema als seus partidaris?

¡Viva la gracia y 'l salero!
L' altre dia 'l gobernador de Madrit vá imposar 500 pessetas de multa, al meu simpátich company *El Motín*, per la publicació de tres sueltos, relatant estafalarias d' altres tants capellans.

O 500 misas ó quize dias de presó. Aixó si, 'ls conservadors deixan triar.

Per supuesto, en las sessions de Còrts de la última legislatura havian quedat en qu' era abusiva aquesta facultat que s' prenen los gobernadors de provincia de aplicar á la premsa 'ls articles de la ley provincial.

Però aixó no quita: en aquest país, qui mana, péga. Per aixó seria necessari que 'ls demócratas procuressin manar costés lo que costés... per alló de *donde las dan, las toman*.

Aquesta encare es més bona.
Lo gobernador de Córdoba s' ha despenjat també ab una multa de 500 llaunas contra 'l periódich *La Provincia* de aquella ciutat, que vá cometre l' abominable delicté d' escriure un sueltó dihent que la nit avants lo carruatje de dit gobernador anava pels carrers de Córdoba ab los fanals apagats.

Ab una trepitjada aixis de una autoritat com la de Córdoba, s' arregla tot.

Si 'l director de la *Provincia* no ha vist los fanals encesos, encare li han fet veure una cosa millor.

Li han fet veure las estrellas.

Perfidiavan alguns perque 'l Mónstruo exigís la dimissió de 'n Pidalet, y diuben que vá respondre, que de primer acceptaria la dimissió del set ministres restants que la de Alejandro *mánigas*.

Aixó es lo que s' necessita.
Tot Mónstruo encatarinat es Mónstruo mitj espalltat.

Tot puja, la carn, la gallina, las verduras, las patatas, fins los tomátechs (y aixó que casi ningú 'n menja.) La vida vá fentse difícil, sobre tot per las classes treballadoras.

Senyors del Ajuntament, aquí tenen lo verdader Cólera, un Cólera qu' es menester combatre'l ab energia:

una diarrea que ataca al porta-monedas, deixantlo en un moment més vuyt que 'l cos de un colerich.

Las sustancias alimenticias á més de caras, dolentas. ¿No podria estudiarse un medi perque las classes treballadoras de Barcelona poguessen menjar?

Los inglesos fan manifestacions inmensas, imponents contra la noblesa de la Camara dels lords en rahò á no haver volgut aquestos accedir al acord de la Camara baixa, ampliant lo dret de sufragi, fins á aumentar ab dos milions més lo número actual dels electors.

Lo poble anglés se sortirà ab la seva, que allà, al revés de aquí, l'opinió pública es escoltada y atesa.

D'altre manera la noblesa ja es á l'olla.
A l'olla per cansalada rancia.

Igalada va commemorar ab una professò civica la fetxa del 27 de juliol de 1873, tristement memorable per aquella població y per la llibertat republicana.

Las fetxas tristas, lo mateix que las gloriosas no han de olvidarse may y menos avuy que las honradas massas

que mueren en la trinchera,
resucitan en Madrid.

Molta memoria liberals, molta memoria. Hi ha crims que están clamant justicia. Y sols lo dia venturós que podrèm ferla, podrèm dir:—Avuy som á Igualada.

Si ho entench que 'm pelin. Es de creure que 'ls individus de la Reparadora, tant devots, un cop se morin se 'n aniran al cel de correguda. Per lo tant lo natural fora que no temessin lo cólera, al revés, que 'l prenguessen ab resignació y fins que 'l desitjessin per sortir lo més aviat possible de aquesta vall de llàgrimas.

Donchs, no senyors, resan y pregan y fan professons perque 'l cólera no vinga, y fins portan una medalla, ab la qual, segons ells diuhen, si 'l cólera ve están resguardats de tenirlo.

Ja veurán, ells son tant creyents com vulgan; pero no 's poden treure del cap lo célebre vers de 'n Bartrina.

«¿Y si luego resulta que no hay cielo?»

Dissapte varem fer la entrega á la Comissió executiva de la premsa de la cantitat de 13,386 rals 30 céntims equiva ents á Pessetas 3,346'59, producte total de la suscripció oberta en la CAMPANA á favor de las viudas y orfes dels militars fusellats en Girona.

De la distribució de aquets fondos y de tots los que haja recaudat la premsa, que 's créu que passarán de 16,000 duros, ne darèm compte oportunament.

Debém consignar un nou atropello contra la premsa, comés per las autoritats conservadoras. Un venedor ambulante de LA CAMPANA DE GRACIA fou detingut y prés per un polisson de Figueras pèl delict de vendre un número de dit semanari que habia circulat per tot Catalunya y fins pochos dias avans en la mateixa ciutat de Figueras. Al cap de unas quantas horas, va ser posat en llibertat, ordenantli que sortís de la localitat, y com aquest país es tant divertit, no l'hi quedá altre consol al atropellat que alló de de la cansò del tururut, qui jemeja j' ha rebut.

CARTAS DE FORA.—En la festa major de Lloret, los mariners tenen la costum de fer regatas y anar després á l'ermita de Santa Cristina ab las banderas. Aquest any van anarhi, al sortir de las barcas y descalsos com de costum inmemorial, y un tal Mossen Jordi 'ls va treure á fora perque no anavan calats. De manera que á Jesucrist y als apóstols que anavan pèl mon descalsos Mossen Jordi fora capás de no deixáls entrá á l'iglesia. —Un altre dia 'l mateix Mossen Jordi va omplir de cops de puny á la quitxalla qu' estava fora de la iglesia esperant que sortís un bateig.—Un altre dia, á una senyora á la qual lo gòs l'havia seguida sense qu' ella se 'n adonés, va esbrincarla desde la trona dihentli: «A fora la senyora del gos.»—Mossen Jordi es nou á Lloret; pero 'ls lloretenchs ja fá temps que 'l coneixen, puig se assegura que durant l'última guerra civil formava part de la partida que va entrar en aquella població, causant la mort de un cotxero y robantli 'ls caballs.—No hi ha dupte que aquestos capellans son los que més convenen als pobles per augment dels lectors de LA CAMPANA.

Lo rector de Miravet s' entreté dihent mal dels balls y de la premsa y contant cuántos desde la trona que tothom va tornarse de mil colers.—No seria mal que 'l governador de Tarragona encarregat de vetllar per la moral anés á Miravet á sentirlo y á posarli una multa de 500 duros.

Mentres dos vehins de Sant Llorens Savall estavan treballant, omplint una portadora, va passar un albat y 'l vicari ab molt mals modos va cridar que 's treguessen la gorra. Los de la portadora deuen ser sòrts ja que no se las van treure, y are 'l vicari va dihent que se 'n recordarán, que 'ls farà perdre y altras barbaritats per l'istol. Nos sembla que si consulta las sentencias del Tribunal suprem s' haurá de quedar ab las ganas. Lo més xocant es que 'l vicari á falta de una gorra 'n duya dugas: lo casquet ab borla y 'l boneto de las quatre punxas.

Lo regent de Gerviá va fer dos sermons contra la CAMPANA DE GRACIA, y veyent que no feyan efecte, va anar á trobar al corresponsal demanantli que deixés d'

expèndrela. Per supuesto que se 'n va tornar á la rectoria, tal com n' havia sortit. Sr. Regent miri que la saliva que ha de tragar li farà mal.

Lo rector de Lavid del Panadés va negarse á batejar una criatura perque 'l que li havia de ser padri llegeix la CAMPANA y no cumploix ab lo precepte pasqual. La criatura segueix sense novetat y més grassa que un canonge.

Un tal Rovira, advocat de Hostalrich va ferse benehir un hort, recitantli 'l rector las oracions de matar la cuca. Aixó es la broma de la població, tant que fins los xicots van dihent pèls carrers que á n' en Rovira 'ls capellans li han matat la cuca.—Ab exorcismes no 's mata.—Tot lo més se desbarata.

Tampoch lo rector de Mollet va voler batejar á una criatura que havia de anar á dida, per estar la seva mare en perill de mort, perque 'l padri no era del seu gust. Lo mateix rector va dir desde la trona, que haventhi tants clars á l'iglesia no era extrany que 's pudrissen las patatas. Aixó serà tal vegada perque 'l rector las mira malament y las ull-pren. Déixinse de un rector plé de malicia.

Lo poble de Viladecaballs hauria de titularse Viladobéns. Haventlos dit lo rector que la cuca 's posaria en totas las vinyas, un gran número de feligresos van seguirlo, fent una professò pèl terme. Los béns de Viladecaballs podian arribar fins á Tarrassa. A n' aquesta ciutat la llana la pagan bè.

RE...VISTA.

La política dormint,
los polítichs fent barrila,
la caló apretant de ferm,
los banys á l'ordre del dia,
lo cólera mitj plantat
sense creixe ni morir-se,
l'horizont llis y seré
sense boyras ni tranyinas,
ni un sol projecte, ni un crit,
ni un rumor, ni una noticia....
¡Calculin, pues, qui té cor
per comensá una revista.

De tots modos, sent precis,
vulgas no vulgas, escriurela,
á falta de noticions
d' aquets de primera fila,
la farem seguint l'estil
de las donas vagativas;
es á dir, buscant al fons
de la caixa dels xismes.

En Cánovas se 'n ha anat
á donarse bona vida,
atracantse d'ayre pur,
de vert... y de cortesias.
¡Planyém als desgraciats camps
y á las desgraciadas vinyas
que tinguin d'aguantá 'l pes
d' aquest sol d' Andalusia!

Mentres tant, lo seu segon,
Paco Romero, vigila
los interessos sagrats
de la Espanyola familia,
animant als esquadrons
que baix son mando militan,
y presidint quan convé
lo consellet de ministros.

Sant Pidal (¡ora pro nobis!)
continúa divertintse
allá en sa casa payral
olvidat de la política
y matant tranquilament
dias, dias y més dias
pescant truytas, buscant nius
y resant la lletania,
rodejat de la muller
dotze fills y tretze didas.

Respecte allá á Betelú,

(deixo en blanch aquestas líneas,
perque d' allí no sé res
que valgui 'l treball de dirse.)

Alguns diaris han contat,
—per supuesto, una mentida,
que algú 's pensava haver vist
partidas á Andalusia.
Crech inútil fer constar
lo tonto de la noticia
á Espanya, avuy per avuy,
no tenim altras partidas
que las que 'ns juga 'l govern
deu vegadas cada dia.

Los caps-padres dels partits
no donan senyals de vida;
y si no fós que en Moret
mou un xiquet de bronquina,
y que en Martos y en Montero
no sé que rediable 's diuhen,
y que en Sagasta va fent
una pila de conquistas,
y que varios esquerrans
fujen de 'n Lopez Dominguez,
y que l'element mestís
diu que en Pidal es un illa,
y que 'ls mariners segueixen
bromejant ab la gran quilla,
y que 'ls republicanots
fan ja treballs pera unir-se,
casi 's podria pensar
que s' ha mort la gent política,
ó que tots son á la torre
revolcantse y cullint figas.

Fora d' aixó, no hi ha res

digne d' aquesta revista:
la més complerta salut
reyna en tota la península,
esceptuant... allí hont jo sé
y allí hont vostés ja imaginan.

C. GUMÀ.

A no cal queixarnos.
A Bastida de Hortóns (Seo de Urgell) una vaca ha donat á llum un mónstruo. ¿Ho sent Sr. Cánovas? Un mónstruo.

Lo mónstruo de Bastida de Hortóns té 'l cap de bou y lo restant del cos de forma humana. Fixinse sobre tot ab aixó del cap de bou: té 'l cap de bou avants de contraure matrimoni.

Pero encare hi ha més. Los pagesos amos de la vaca partera, van donarne part al bisbe.... Y 'l bisbe no se sab á horas d' ara lo que haurá fet.

Jo d' ell aviat estaria llest; batejaria al fill de la vaca y cap á Madrid faltan mónstruos.

A Madrid los mónstruos hi fan molta forrolla... y ¡qui sab Mare de Deùl.

Lo dia 4 de Agost va fer un any d' alló de Badajoz.
Lo dia 4 de Agost de 1885 farà un any que 'n Cánovas no va poder dormir en tota la nit.

La Condesa viuda de Chambord, no podent ve re de cap ull al conde de París, herèu del seu marit, i está segant l'herba sota 'ls pèus, armantli un cisma de legitimistas que proclaman la candidatura de un Borbón de la branca d' Espanya.

Are estant mirant si 'l nou busca-coronas serà don Joan ó 'l seu net Jaumet ó bè 'l rey de las húngaras.

Siga 'l que siga ó no siga ningú, 'l sainete no deixa de ser molt divertit.

Per are al nou partit ja li han tret motiu. A Fransa 'n diuhen lo partit dels blanchs d' Espanya.

Ja veurán com aquestos blanchs d' Espanya faràn tornar negres als orleanistas.

L' autoritat de una provincia va oficiar á un arcalde de fora, recomenantli una per una las precaucions que havia de pendre contra la probable invasió del cólera.

L' arcalde va cumplir rigurosament las ordres de l' autoritat superior de la provincia, posatli un telégrama, concebut en aquestos termes:

«Tomadas precauciones. Sólo falta el cólera.»

«Que Italia té 'l Duilio, 'l Dandolo, 'l Lepanto y un sens fi de acorassats y que aixó es lo que ha imposat al govern espanyol.»

Aixis parlan los que aceptan las humillacions que 'ns ha fet sufrir lo govern conservador.

Pero no tenen rahò: perque aquí á Espanya hi ha qui té la cara més groixuda que la corassa del Duilio, del Dandolo y del Lepanto.

Un redactor del Figaro va anar á visitar al rey de las húngaras, y aquest va osequiarlo ab qué dirian!

Ab un cigarrillo de tabaco empapat ab ayguardent. De manera que lo mateix com á fumador que com á pretendent, lo pobre infelís s' alimenta de burillas.

¿Qué no ho saben?

L' altre dia van anar á embargar al farmacéutich D. Joaquín Escuder, president que havia sigut del sindicat de Barcelona.

A designació del Sr. Escuder, á més d' altras drogas, va trabarse embarch sobre dos kilógramos d' estrigina.

¡Ay, senyor! ¡Y pensar que ab dos kilógramos d' estrigina n' hi hauria prou per donar la bola á tots los conservadors y á tots los fusionistas!

Lo Sr. Albacete ha sigut nombrat per concertar un tractat de comers ab los Estats-Units.

Lo mateix senyor va concertar lo tractat de comers ab Fransa.

Las fillas de Albacete tenen mala ferida per la pobre industria.

Sembla que 'l cólera no ve á Espanya... Després de tot ¿qué hi faria?

Un atach de cólera passa tot seguit en quan se logria suar, y 'ls espanyols suhem sempre

Quan no 'ns fan suar contribucions, suhem d' angunia.

Sant Pere va negar tres vegades a Jesucrist.
En Pidal ha negat lo poder temporal del Papa.
Sant Pere va plorar molt. En Pidal no plora; per ara mastega.

Hauria donat mitja unsa per trobar-me a Betelú. L'espectacle de un ciutadà que al veure a D. Alfonso, cau malalt d' emoció, es sublime. Encare hi ha a Espanya gent sensible, cusins germans de aquell célebre arcaide de Totana que va morir-se d' emoció al veure que a un seu parent lo sastre li havia tret una ermilla un xiquet curta.

Pero lo més notable de tot havia de ser D Evaristo Arnús, gastant la plata per divertir als banyistas. Si la comissió de la premsa arriba a pagarli 'ls cinquanta duros de lloguer que va demanarli pel *Teatro Líric*, al tractar dita comissió de donar una funció a benefici de las viudas y orfes dels pobres militars fusellats a Girona, de segur que aquests cinquanta duros s' haurian gastat en destapar un parell de dotzenas més de ampollas de Champany. Quin contrast més hermós, l' espatech de las ampollas del Champany y l' espatech de las descargas de Girona!

D. Evaristo, de tots modos, ha sigut l' héroe del tiberi. Ell ha pagat flors y adornos, xellis y begudas; ell ha organitzat festes y balls. Y que n' ha tret? Alguna cosa, es veritat; pero no tot lo que 's mereix. Es cert que 'ls banyistas, després del ball, van carregársel a coll y van passejarlo per la sala, victorejantlo plens d' entusiasme, com si representassen lo tercer acte de la sarsuela *Jugar con fuego*.

Pero això no basta. Lo govern es un ingrati si no li concedeix noblesa. Ha arribat la seva hora. Calculin qu' es noble en Lopez, que ho era en Ricart, que fins ho es en Brusi.

Escollin apropòsit de la sarsuela *Jugar con fuego*: No podrien donarli a D. Evaristo 'l títol de *Marqués de Caravaca*?

Dispensin si no m' ocupo de l' esquerra. Remenar morts en aquest temps, t' es 'ls seus perills.

Quatre o cinch capítols del partit ja fá dias que barrinavan una circular, celebrant conferencias y més conferencias.

Realment, ab l' esquerra no hi tenen que veure altres conferencias que las de Sant Vicens de Paul.

Se li passen uns quans bonos de pá y arrós... y a passejar.

A conseqüència de haber rebut una grave ferida al peu, en una batalla sumament renyida, a un pobre capitá li han de amputar una cama.

Lo seu assistent presencia l' operació plorant a llágrima viva, y 'l capitá qu' es home de una sanch freda admirable, l' hi diu:

—Vaja, no sigas animal, no ploris ¿que no veus que al cap-de-vall encare n' haurias d' estar content?

—Senyor, respon l' assistent, ¿y perquè he d' estar alegre de la vostra desgracia?

—Tonto, porque faltantme una cama tindrás una bota menos per limpiar.

Conversa entre dos que 's dedican a afanar rellotjes.

—Tant mateix l' istiu es ben empipador.

—Perque?

—Perque tothom se 'n vá a fora.

—Douchs veyas, jo trobo qu' encare es més empipador l' hivern, porque tothom vá pel mon ab las mans a la butxaca.

Al acabarse 'l curs pel juny de aquest any, un estudiant suspés se 'n vá tot tranquil a casa seva a passar l' istiu.

Lo seu pare l' hi pregunta:

—Suposo que 'ls exámens haurán anat bè ¿no es veritat?

Y ell respon:

—Miri si n' han anat, que 'ls catedràtics no més que pel gust de tornarme a sentir volen que pel setembre 'ls repeteixi.

Un comissionista de comers que acabava de arribar del Baix Aragó, deya que lo que més l' hi havia agradat eran los cossos dels *Amants de Teruel*.

—Y tú 'ls has vist?

—Vaya si 'ls hi vist!

—Escolta ¿y que tal se conservan las momias?

—Jo 't diré: la momia 's conserva bastant bé; pero 'l momio está una mica atrotinat.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Ma-tit-de.*
2. ANAGRAMA.—*Caco-coca Cóca.*
3. TRENCA-CLOSCAS.—*Parthénope.*
4. ROMBO.—

D C A R
D A M I A
R I U
A

5. GEROGLIFICH.—*Com més dona més rahons.*

Han endevinat totes las solucions los ciutadans Pam y Pipa y Reventa-Ruchs; n' han endevinadas 4, Figorio de M. y Un Liberal de Reus; 3, Perico Microbi y 1, no més A., M. y M.

XARADA.

A la fira de *Total*
varem anar ab l' Agnés
comprantne mol poca cosa,
sols una bonica *hu-tres*.

Y mentre per 'lli observabam
van moure gran avalot.....
Era una *dos-hu* tremenda
perseguida pels xicots.

PEPET SIMPÁTICH.

MUDANSA.

NOVA INVENCIO.

Me enviá a dí que depressa
anés al seu *tot* ab S
aquests dias en Mateu

Y no volent 'na per terra
vaig 'narhi per *tot* ab R,
libramne aixís d' aná a peu.

Al se allá, lo cor se 'm gela
al pensar lo *tot* ab L
qu' en Mateu havia pres.

Y fou trencant una estella
ab un *tot* escrit ab Ll
que diu qu' era de molt pes.

UN TAPÉ Y F. DE T.

TRENCA-CLOSCAS.

CORRIDA.

Formar ab aquestas lletres lo nom de un home.
UN TENORIO.

ROMBO.

1.ª ratlla vertical y horizontal, una consonant; 2.ª una bestia; 3.ª nom de dona, 4.ª riu de Galicia y 5.ª una lletra.
APOTECARI DE REUS.

GEROGLIFICH.

× I
A × D
III
× D
I
got

EMILIO DE E. Y H. DE REUS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Deuhel de Reus, Pam y Pipa, Teotimo y Dos Tranquils. No 'ns serveix lo qu' envian los ciutadans Un Liberal de Reus, Sir Byron, Mameluco, Un Torenés, Un Lliersench, Pota Xana, Reventa Ruchs, Un Valencia de Valencia y A. E. M.

Ciutada Llorenset de G: Publicarem un rombo.—Un Barceloneti: Id. combinacions numéricas y una sinonimia.—Manuel: Lo que 'ns envia es fluix: vosté quan vol ho arregla millor.—J. Espunya Ribot: Hi anirà un epigrama.—Nas de punta inglesa: Id. mudansa y dos trenca-closcas.—Pitos y flautas: Id. quadrat y rombos.—Apotecari de Reus: Id. un rombo.—R. Rumiá: Id. logogrifo numéric.—Francisco de Mataró: Id. geroglífich.—Un anti-colérich: Id. id.—Tres morts vius de Reus: Id. trenca-closcas y rombo.—Ego sum de Reus: Id. id.—Sorge y raspa de Reus: Id. un rombo y un geroglífich.—Marí Roca y R: Id. conversa.—Arrencia naps: Id. rombo y logogrifo.—Balladé de la catalana: Id. conversa y logogrifo.—Pam y Pipa: Id. logogrifo y trenca-closcas.—Tres morts vius de Reus: Id. conversa.—Pep Mestrada: Id. logogrifo.—P. Troli: Id. un geroglífich y logogrifo.—A. M. y M.: Id. un quadrat numéric.—Dos Tranquils: Id. rombo.—Deuhel de Reus: Id. casi tot lo que 'ns envia.—Figorio de M.: Id. rombo.—Pica-capsas: Id. trenca-closcas.—Petitet: Id. dos

tersos de sílabas y un rombo.—R. Rumiá: Id. logogrifo.—Pep Mestrada: Id. id.—F. Planas Mora: Miri que allo que diu dels pans no pot anar: ademés la poesia es fluixeta.—J. P. de Vidreras: Hi anirà una sinonimia.—P. R. Mora: la nova: Del assumpto es millor darne part al jutje de primera instancia que en los periódichs: aquests correrian molta responsabilitat si no tenian probas seguras y complertas.—Alt y Prim: La poesia está molt bé.—Noy Petit (Llorel): J. V. (Miravel): L. P. (San Llorens Saball): J. M. (Cervia): M. C. (Lavid): S. Ll. (Hostalrich): T. V. (Mollet): y J. P. (Viladecaballs): Quedan servits.

Suscrició a favor de las viudas y dels orfes dels militars fusellats a Girona.

(Llista de LA CAMPANA DE GRACIA.)

Suma anterior. 13,386'30 rs.

Recaudado en GIRONELLA:
Simón Mas, corresponsal CAMPANA, 4.—Pedro Balaguer, 4.
—Joaquín Comellas, 2.—R. M., 4.—Rafael Espert, 6.—Ramon Villaró, 2.—Juan Serra, 2.—Clemente Grifell, 4.—Lluís Horta, 2.—Bilasa, 0'50.—Jaime Marba, 8.—José Planas, 4.—M. M., 8.—Maximino Rodriguez, 16.—Un Federal de Capellades, 6.
Total Rs. vn. 13,458'80

OBRAS DE C. GUMÁ.

(MORALMENT!) Obreta dedicada als homes que 's casan, als casats y sobre tot als que encare s' han de casar. Un tomet en quart, de 32 planas, ab dibuixos d' en Moliné, 2 rals.

ab dibuixos d' en Moliné. Un tomet en quart, de 32 planas, 2 rals.

Se venen aquestas dos obras en totes las llibreries, kioscos y corresponsals de LA CAMPANA.

Los pedidos, a la llibreria Lopez, Rambla del Centro, 20, Barcelona.

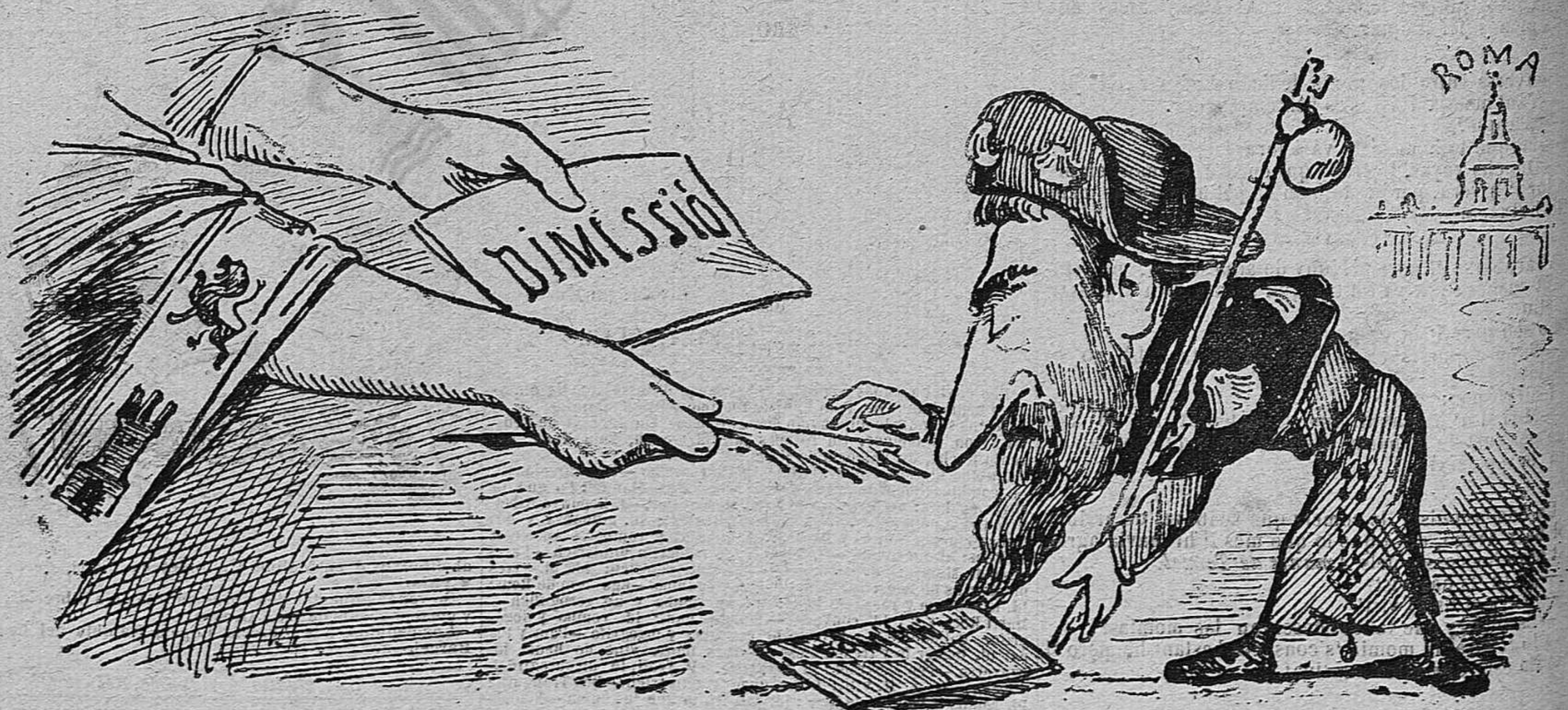
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona, Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

CONFLICTE INTERNACIONAL.

¡Qui sab dar satisfacció.....

.....que dongui la dimisió.